

زیلا رجبی، کارشناس ارشد
معماری منظر، دانشگاه تهران.
zohila_rajabi@yahoo.com

زندگی پیاده، راهبرد نوسازی شهری پیاده راه به مثابه بام سبز

ادامه برنامه های نوسازی و بازسازی شهر بوسoton از ۱۹۷۰ یک گروه مهندسی به رهبری فرد سالوچی (Fred Sa -Vucci) به بررسی ایده ساخت یک شریان بزرگتر در زیر زمین به منظور انتقال ترافیک سواره به سطح زیرین و ایجاد مسیری پیاده در قلب شهر بوسoton پرداختند که خود نیازمند حفر یک تونل زیرزمینی بود. بدین ترتیب در ۱۹۹۱ بر روی بزرگراه مرکزی شروع شد و "پروژه تونل" به عنوان بخشی از پروژه "BigDig"، که یکی از جالش برانگیزترین پروژه های تونل زیرزمینی در ایالت متحده آمریکا بود، با گنجایش ۲۴۵۰۰ وسیله نقلیه در روز به عنوان بزرگترین و پیچیده ترین پروژه ساخت بزرگراه در تاریخ ایالت متحده آمریکا شناخته شد و در نتیجه آن مسیر سبز رز کندي ساخته شد که در دسامبر ۲۰۰۷ به پایان رسید و جشن افتتاحیه آن در ۲۰۰۸ برگزار شد (تصویر ۵).

اهداف طرح

براساس برنامه نوسازی شهری بوسoton، ایجاد سبزراه رز کندي با هدف کاهش ازدحام و شلوغی ناشی از سرعت و افزایش پویایی در زندگی جمعی شهر وندان در قلب شهر در یکی از قدیمی ترین و شلوغ ترین شهرهای آمریکا و تبدیل آن به شهر مطلوب و جذاب برای شهرهای ایجاد سبز رز کندي در آن لذت ببرند، طراحی و اجرا شد (تصویر ۶).

راهبردهای برنامه

۱. سمت گیری بر اساس ظرفیت های محلی کارشناسان با نگاهی موشکافانه به شهر دریافتند که این شهر دارای جاذبه های گردشگری بسیاری است و دلیل تمایل مردم نه تنها در زندگی شهرهای آمریکا، بلکه از سرتاسر دنیا برای بازدید از بوسoton، صرف نظر از تخریب و پاکسازی که قبل از شروع گرفته است، جاذبه های تاریخی و باستانی این شهر است و شاید می بایست شهر سازی و طراحی شهری بوسoton منحصر به فرد و با توجه به پتانسیل های موجود و بدون تقلید از دیگر شهرهای آمریکا باشد. تا آن زمان طراحان شهری در بوسoton مانند سایر همکارانشان بر این باور بودند که با یک استراتژی یکسان می توان همه شهرهای بزرگ را بازسازی و آباد کرد، چرا که همه کلان شهرها همانند هم هستند. اما با گذشت زمان و تجربیات مختلف، راه حل های موضعی و محلی جایگزین راهکارهای یکسان و جهانی شد.

۲. برتری فضای باز و سبز

این پیاده راه، یک مشخصه کلیدی از دوران نوسازی شهر بوسoton است که مرکز شهر را به اسکله متصل می کند. در برنامه ریزی این پیاده راه، ۷۵ درصد از زمین به فضای باز و پارک ها و ۲۵ درصد مابقی به هتل ها، اداره ها و ریز خانه ها

معرفی فضا

◀ مسیر سبز رز کندي (Rose Kennedy Greenway) امروزه یک پارک خطی منحنی به طول ۲/۴ کیلومتر است که محله های مختلف اطراف مرکز شهر بوسoton، که به مدت ۵۰ سال توسط شاهراه مرکزی از هم جدا می شدند را به یکدیگر متصل می کند. رز کندي، لذت بخش ترین پیاده راه در بوسoton، مجموعه ای متشکل از ۴ پارک است که از محله چینی ها (Chinatown) در جنوب شروع شده و تا پارک شمالی در منتهی الیه شمال شهر (North End Park) ادامه دارد و به آسانی از طریق استگاه های متعدد مترو، مسیر های پیاده روی متعدد در مرکز شهر و اسکله جهت تردد شهر هوندان و همچنین گردشگران قبل دسترسی است (تصاویر ۱ و ۲).

سیر تحول فضا

۰ دوره اول : اصالت عبور با سرعت

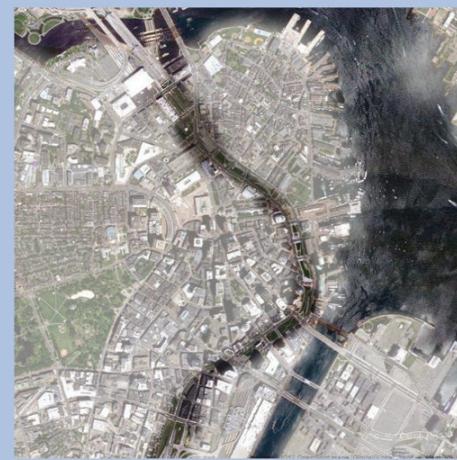
اوایل قرن ۲۰ میلادی، بوسoton به عنوان بندر بین المللی، شهری بود که در آن تنها دو یا سه ساختمان بلند مرتبه دیده می شد. حاشیه های شهر سیار و سیع و مرکز شهر بسیار شلوغ و پر جمعیت بود که از میان آن خیابان های تنگ و پیچ در پیچ می گذشت. در ۱۹۴۰ شالوده های اصلی حمل و نقل در خیابان های شهر پی ریزی شد و برنامه ریزی برای ایجاد بزرگراهی در ارتفاع "آغاز و به تع آن یک بزرگراه روگذر (central artery) ساخته شد که مسیر آن از اطراف شهر شروع می شد و پس از عبور از ساحل رودخانه، از مرکز شهر می گذشت. عملیات ساخت و ساز این بزرگراه در ۱۹۵۱ شروع و در ۱۹۵۹ با جایگایی بیش از ۲۰،۰۰۰ نفر از ساکنین و ویرانی ۱۰۰۰ ساختمان تکمیل شد. با ساخت این بزرگراه، اسکله و بخش شمالی شهر (جایی که رز کندي در آن متولد شده بود) از بقیه شهر جدا شد (تصویر ۳).

در پایان، راه های خروجی این بزرگراه فلزی شش راهه و هفت پارکینگ نزدیک به یکدیگر و بالاتر از سطح زمین ساخته شد. با افزایش جمعیت شهر، این بزرگراه نقش سیار مهمی در رفت و آمد افرادی که محل سکونت شان در حومه شهر و کارشان در مرکز شهر بود را برعهده گرفت به نحوی که روزانه بیش از ۲۰۰،۰۰۰ وسیله نقلیه در آن تردد می کرد (تصویر ۴).

۰ دوره دوم : اصالت عبور آهسته و مکث پیاده

در ۱۹۶۰ «کالین»، شهر دار جدید بوسoton، درباره "بیماری روحی" و اینکه چرا هنگامی که مردم از حال و روز شهر شان حرف می زنند، سرافکننده هستند، سخن گفت. سرافکنندگی، همراه با رکود اقتصادی غیرقابل تحمل، عامل تحریک و آغاز طرح هایی بود که بسیاری در ابتدا آنها را تلاش های نامیدانه ای در جهت توسعه شهر در مقیاس کلان ارزیابی می کردند. در

مسیر سبز رز کندي (Rose Kennedy Greenway)	نام پروژه
سازمان نوسازی شهر بوسoton	کارفرما
EDAW	طراح
۱۲۰۰۰۰ مترمربع	مساحت پروژه
۲۰۰۸ میلادی	سال بهره برداری
بوسoton	شهر
آمریکا	کشور

اختصاص داده شد. سپس گروهی از مشاوران، برنامه‌ریزان ABC (the Artery Bus) و طراحان شهری تحت عنوان ness Committee به مطالعه تأثیر تغییرات وابسته به وسایط نقلیه و وضع قوانین حفاظت از مسیر سبز پرداخت. همچنین به انجام یک سری مطالعات پیرامون لبه‌ها در مسیر پیاده‌راه و کشف پتانسیل فضاهای عمومی و خصوصی در نزدیکی آن از جمله بازار خردورفوشی‌ها، رستوران و کاربری‌های تفریحی پرداخت که هدف از این کار، امکان استفاده کامل از فضاهای اطراف و مشخص نمودن مرز مسیر سبز با فضاهای بلافلش بود.

سیاست‌ها و راهکارهای طراحی

۱. تقویت و تنوع در فضای سبز

طراحان در این مسیر، علی‌رغم وجود خیابان در دو طرف، با ایجاد باغ‌های زیبا، طرح کاشت مناسب و تنوع فوق العاده درختان، آرامش را در محیط‌های شلوغ شهری به ارمغان آورده‌اند (تصاویر ۷ و ۸). در واقع، فضاهای سبز روزگندی می‌تواند به عنوان یک بام سبز، با عمق خاک ۴۵ تا بیش از ۱۲۲ سانتی‌متر، عمل کند که از سازه‌های توپل بتنی زیرین، جهت تردد اتومبیل‌ها نیز حفاظت می‌کند (تصویر ۹).

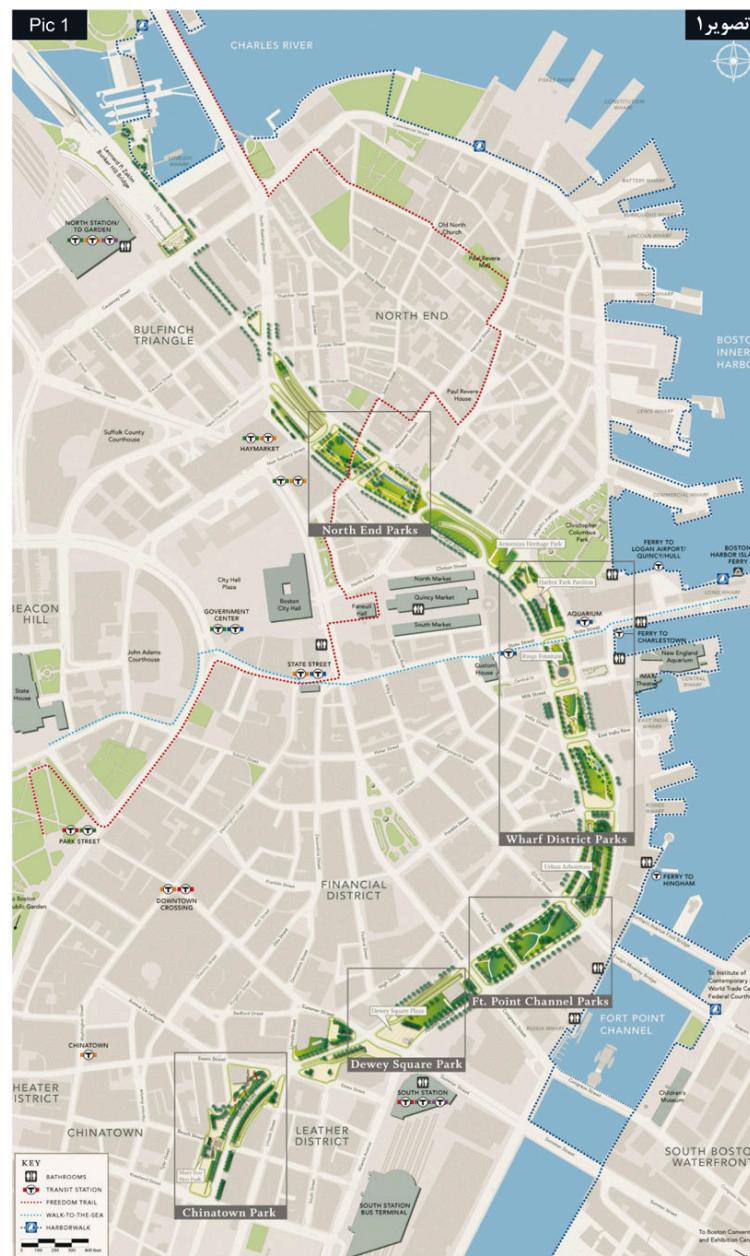
۲. تنوع کاربری و فعالیت‌ها برای مخاطبین مختلف

در قسمت‌های مختلف این مسیر طویل، متناسب با پتانسیل فضا و کارکرد آن راهکارهای متنوع طراحی کالبد و کاشت پوشش گیاهی فضای مورد استفاده قرار گرفت. علاوه بر موارد فوق، از جمله عواملی که به انتخاب این مکان به عنوان نقطه برگزیده شهر کمک می‌کند، توجه به کودکان و ایجاد جاذیت برای آنان است که می‌توان به شمار زیادی فضای باز جهت دویدن و بازی کردن، چرخ و فلک مزین (ornate giant splashing fountain) و همچنین آبنمای عظیم (carousel) (تصاویر ۱۰ تا ۱۲).

تعیین فضای برای نشستن در برخی از نقاط پیاده‌راه و حضور کامیون‌های موادغذایی (food trucks) در بخش‌هایی از مسیر مانند انتهای شمالي، این فضاهای شبیه به یک رستوران روباز عمل می‌کند که خود بر جاذیت فضای افزایید.

جمع‌بندی

به دلیل طراحی ضعیف بزرگراه مرکزی، مشتمل بر شش مسیر حرکت، تعداد زیادی رمپ و عدم وجود هرگونه مسیر انحرافی، ترافیک شدید به اصلی‌ترین مشکل شهر بوستون تبدیل شد. به منظور کاهش ترافیک مزمن و آلودگی هوا در این شهر، بزرگراه به پیاده‌راهی مبدل شد که با عملکردی به مثابه با مسیر تردد اتومبیل‌ها را به زیر زمین منتقل می‌کند. پروژه رز کندی گرین وی از جمله پروژه‌های موضعی در شهر بود که با اهداف و قواعدی خاص و بر اساس پتانسیل‌های موجود محلی اجرا شد و نتیجه ترکیب کولاژ‌گونه محیط‌های شهری دیگر نبود. در واقع، در هر دوره از رشد این شهر، بهویژه در دوران نوسازی، دیگر گونه عظیمی بوجود آمده است و بوستون امروزی محصول دستکاری مداوم در تپیوگرافی شهر در طی این دو قرن است. مردم، دیگر آن را به عنوان "مردابی یائس اور" توصیف نمی‌کنند، زیرا به لحاظ برقراری توازن میان حفظ ارتباط محله‌های قدیمی با یکدیگر و ساخت و ساز محدوده‌های جدید شهری، به شهروندان احساس حضور در گذشته و حال دست می‌دهد و رضایتمندی آنان از شهر را دوچندان می‌کند ■

تصویر ۱

تصویر ۱: مسیر سبز رز کندی، به طول ۲/۴ کیلومتر و مشتمل از ۴ پارک است که از محله چینی‌ها در جنوب شروع شده و تا پارک شمالی در منتهی‌الیه شهر ادامه دارد. مأخذ: www.rosekennedygreenway.org

Pic1: The Rose Kennedy Greenway is a curvilinear park with roughly 2.4 km long intended to stitch together the various neighborhoods surrounding downtown Boston that were physically divided for 50 years by the elevated Central Highway. This pedestrian is consisted of 4 parks that begin from Chinatown in the south and continues to the North End Park. Source: www.rosekennedygreenway.org

تصویر ۲

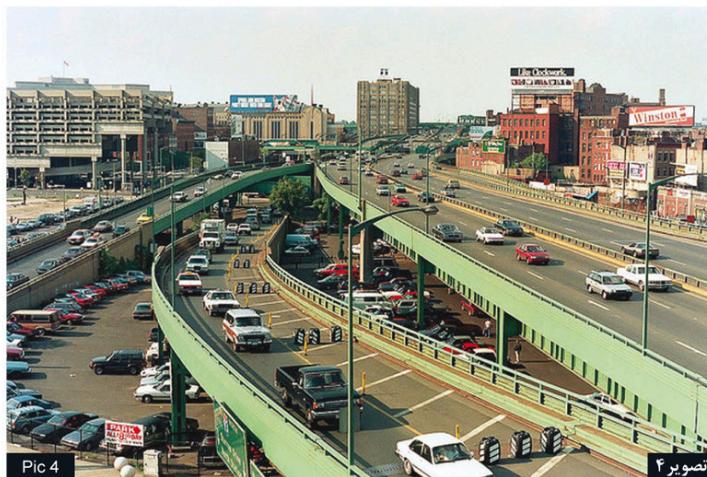
تصویر ۲: موقعیت پیاده‌راه در بافت شهری و دسترسی آسان به وسیله مسیرهای پیاده‌روی متعدد در مرکز شهر و اسکله جهت تردد شهروندان و همچنین گردشگران به جذب مأخذ: www.flickr.com

Pic2: Position of Greenway in the city and easy access from anywhere in the city center and waterfront helps to attract tourists. Source: www.flickr.com

Pic 3

تصویر ۳

Pic 4

صور

تمسویر ۴ : به دلیل ضعف
طره ای بزرگراه مرکزی، هرچهار
و مرج ناشی از تردد و سایط
حاصل از آن به اصلی ترین
مشکل شهر تبدیل شد.

Pic4: Due to the poor design of Central Highway, the traffic caused by vehicles increased and became a major problem in the city. Source: www.china-up.com

تصویر ۳: شریان مرکزی، یک بزرگراه هوایی روزگار ساخته شده در ۱۹۵۱ که قابلیت جابجایی روزانه بیش از ۲۰۰۰ نفر از ساکنین را دارد و مخصوص پر ریزی شالوده های اصول حمل و نقل در ۱۹۴۰ است.

Pic3: Central highway, a highway built in 1951 that can move more than 20000 of residents per a day is the product of transport foundation in 1940. Source: www.flickr.com

تصویر ۵

تصویر ۵

تصویر ۵ : پروژه تونل با گنجایش ۲۴۵,۰۰۰ وسیله نقلیه در روز، به عنوان چالش برانگیزترین، بزرگترین و پیچیده‌ترین پروژه زمزمه‌بندی در ایالت متعدد آمریکا معرفی شد که به تبع آن تردد اتومبیل‌ها به زیر زمین منتقل شد. مأخذ www.flickr.com :

Pic5: The tunnel, with the capacity of 245000 vehicles per a day, was introduced as the largest and most complex underground project in the United States which consequently moved the traffic under the ground. Source: www.flickr.com

تصویر ۶ : اقدام نوسازی شهری در بوستون و ارتقای احساس رضایتمندی شهروندان از شهر نتیجه مقایسه سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۷ میلادی با هدف کاهش ازدحام و شلوغی و افزایش تحرک و پویایی با افزایش فضای سبز شهری صورت پذیرفت.

Mأخذ : www.top5pedia.com

Pic6: The result of urban renewal in Boston that could provide a sense of satisfaction for citizens was performed by comparing 2002 and 2007 with the aim of reducing crowd and increasing mobility and urban green space. Source: www.top5pedia.com

۲۰۰۲

۲۰۰۷

Pic 7

تصویر ۷

تصاویر ۷ و ۸ : تجربه فضایی آرام در محیط‌های شلوغ شهری با ایجاد باغ‌های زیبا، طرح کاشت مناسب و تنوع فوق العاده درختان، ارمنان طراحان پیاده‌راه به شهرمندان است.

مأخذ : www.flickr.com

Pic 8

تصویر ۸

تصاویر ۱۱ و ۱۲ : نقش نوسازی شهری در کاهش ترافیک مزمن و آلودگی‌های حاصل از کثیر تردد اتومبیل‌ها با انتقال مسیر حرکت سواره به زیرزمین و استفاده از فضای بالا به عنوان مسیر تردد پیاده و همچنین پالایش هواي آلوده توسط فضای سبز ایجاد شده، با مقایسه طرح قدیم و جدید صورت می‌ذینپرسد. مأخذ : www.abettercity.org و www.flickr.com

Pics11 & 12: The role of urban renewal to decrease the heavy traffic and air pollution caused by vehicles takes place by conducting the traffic roots under the ground and using the above space as a pedestrian walkway and also filtering the polluted air by the green space, comparing the old and new designs. Source: www.flickr.com, www.abettercity.org

Pic 9

تصویر ۹

تصویر ۹: عملکرد فضای سبز روز کندی به مثابه یام سبز از سازه تونل بتنه جهت تردد اتومبیل‌ها حفاظت می‌کند.

مأخذ : www.flickr.com

Pic 10

تصویر ۱۰

تصویر ۱۰: ایجاد جاذبه برای کودکان در مسیر پیاده‌راه با طراحی آینه‌ای عظیم جذابیت این مسیر سبز را دوچندان و آن را به نقطه عطف شهر تبدیل می‌کند.

مأخذ : www.flickr.com

Pic10: Attracting children in the greenway with giant splashing fountains, increases the attractiveness of this pedestrian and makes it the best spot in the city. Source: www.flickr.com

Pic 12

تصویر ۱۲

Pedestrian Life, a New Urban Renovation Strategy Pedestrian Walkway as a Green Roof

Zhila Rajabi, M.A in Landscape Architecture, University of Tehran, Tehran, Iran.

zhila_rajabi@yahoo.com

Regarding the poor design of the Central Highway in Boston, consisting of six directions, a large number of ramps and absence of any detour the heavy traffic has become a major problem in the city. In order to reduce the traffic and air pollution in the city of Boston, the Central Highway became a pedestrian walkway (Rose Kennedy green way) that acts as a green roof and vehicular transportation was conducted under the ground.

This project is one of the successful projects that did not include the entire city and it was performed based on the existing potentials and objectives and specific rules and it was not a mixture of other urban environments. In fact a huge change has occurred in each period of city growth, especially during the renovation. As a result, today Boston is the product of the continuous topographic manipulation during the last two centuries. People no more describe it as "a desperate swampland" since the old neighborhoods connections and new urban constructions are quite balanced which brings a sense of presence in the past and present and eventually satisfaction.

Pic 11

تصویر ۱۱